



Türkiye  
Barolar Birliği

# “Söz Savunmanın” 40. Yıl Belgeseli





## “Söz Savunmanın” 40. Yıl Belgeseli

Osmanlı İmparatorluğu’nda dert anlatmanın yolu arzuhalcilerden geçerci. Özellikle İstanbul’da; cami avlularında, Eminönü, Beyazıt, Vezneciler gibi kalabalık yerlerde çalışırlardı.

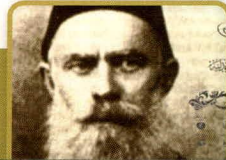
Sultan Abdülmecit’in iradesiyle 3 Kasım 1839 günü Mustafa Reşit Paşa tarafından okunan Gülhane Hatt-ı Hümayun’u yeni bir sürecin başlangıç noktası olur.

Tanzimat fermanı; eğitim, ekonomi ve hukuk alanında bazı yenilikler getirmektedir.

Ancak yeni kurumların yaşama geçirilebilmesi için, Osmanlı bürokrasisinde merkezîyetçi bir yönetime geçilmesi gereklidir ve yeni hukuki mevzuata ihtiyaç vardır.

Böylece hukuk alanında, Osmanlı devleti üzerinde değişim rüzgarları esmeye başlar.

Bu süreçte, bir yandan Ahmet Cevdet Paşa ve “Mecelle Cemiyeti” tarafından “Mecelle-i Ahkâmı Adliye” düzenlenirken, diğer yandan Batının hukuk dünyasından birçok yasa ve nizamname Osmanlı devlet düzenine karışır.



Artık Şer'îye mahkemelerin yanında, cemaat mahkemeleri, nizamiye mahkemeleri, kapitülasyonların getirdiği konsolosluk mahkemeleri yer almaktadır.

Nizamiye mahkemelerinin kurulmasıyla "kadı"nın görevleri bugünkü aile ve miras hukuku alanıyla sınırlı kalacak ve giderek görev aşımına uğrayacaktır.

Saffet Paşa'nın Maarif Nazırlığı döneminde yürürlüğe giren Maarif-i Umumiye Nizamnamesi'ne uygun olarak 1870'de İstanbul'da "Darülfünun" açıldı. Bu kurum içerisinde "İlm-i Hukuk Şubesi" de yer alıyordu. Ama Darülfün'un üç yıl sonra kapatıldı.

1874 yılında Mekatib-i Aliye-i Sultaniye'nin bir şubesi olarak İlm-i Hukuk Dershanesi açıldı. Dershane, Galatasaray Sultanisi'nin üst okulu olarak düşünülmüştü. Sultani'yi bitirenlerden isteyenler buraya devam edeceklerdi. Dershane, 1875-76'da Hukuk Mektebi adını aldı. 1878'de ilk mezunlarını verdi. O yıldan sonra da kapatıldığı için başka mezun görülmedi.

Aynı günlerde, bu defa Adliye Nazırı Ahmet Cevdet Paşa, yeni bir hukuk mektebi kurma hazırlığındadır.

İşte, bugünkü İstanbul Hukuk Fakültesi, 5 Haziran 1880'de Sultanahmet'teki Adliye Nezareti binasında birkaç odada açılan bu okula dayanıyor.

Ahmet Cevdet Paşa, bir de Nizamname hazırlamıştı. Buna göre, mezuniyet şahadetnamesi alacak öğrenciden dava vekaletinde bulunmak isteyenler, staj



gördükten sonra vekalet ruhsatnamesine hak kazana-  
caktardı. Hukuk Mektebi mezunu olmayanlara ruhsat-  
name verilmeyecekti.

Dava vekilliği, Tanzimat'ın açtığı kapıdan girip, otur-  
maya başlayan yeni hukuk mevzuatıyla birlikte az çok  
şekillenmeye başlamıştı, ama dava vekilliğini kurum  
olarak ele alan bir düzenleme henüz ortada yoktu.

1892'de Sultanahmet'teki binadan ayrılan Hukuk  
Mektebi, Lisan Mektebi'nin Çağaloğlu'ndaki binasına  
taşındı. Ön giriş kapısının tepesinde bugün de “*Hâza  
Mekteb-ül-lisân*” yazısının görüldüğü bu yapıdaki lisan  
mektebi, “*Müslim çocuklar Fransızca okuyorlar, gavur-  
laşıyorlar*” jurnali üzerine kapatılmış, böylece boş kalan  
binaya Mekteb-i Hukuk gelmişti.

Yazar Sermet Muhtar Alus, bir yazısında burayı “*Ba-  
bil Kulesi*”ne benzetir ve şöyle der:

*“Mektebin içi de, bahçesi de tıklım tıklım. Memleke-  
tin dört bucağından seçirten gençler hep orada. Bir alay  
lehçe birbirine karışıyor. İstanbullu, Anadolu, Rumelili,  
Arnavut, Boşnak, Rum, Ermeni, Yahudi... Bir harragür ki,  
deme gitsin.”*

Ne de olsa, Mekteb-i Hukuk, bir “*imparatorluk*”  
okuluydu. Dili, dini, mezhebi farklı başka insanlar do-  
luşmuştu; feslisi, sarıklısı, serpuşlusu, kravatlısı, cüppe-  
lisi, oradadır.

Oradan da Harbiye Nezareti olmaktan çıkarılıp İs-



tanbul Darülfünun'una dönüştürülen Beyazıt'taki yapıya geçilecektir.

Yıllar içerisinde bütün bu kurumlar gelişirken müdde-i umumi, noterlik gibi kurumlar adli örgütlenmede yer edinirken, yeni hukuk düzeninin temel unsurlarından biri olan dava vekilliği mesleği ise hep arka planda kalır.

1878 yılında İstanbul'daki dava vekilleri ilk *Dava Vekilleri Cemiyeti*'ni kurdular.

1884'de dava vekillerinin imtihanına dair nizamname çıkartıldı. Bununla dava vekillerinin çalışmaları düzene girecek sanılırken, iki yıl sonra bazı hükümleri değiştirildi. Öyle ki hukuk ve ticaret işlerinde herkes dilediği kişiyi vekil tayin edebilecekti.

Böylece diplomalılar ile diplomasızların kavgası sürüp gitti.

Birkaç yıl sonra II. Meşruriyet ilan edildi.

31 Temmuz 1908 günüydü, ruhsatnamesi olan dava vekillerinin birçoğu Divanyolu'ndaki Arif'in Kiraathanesi'nde toplandılar. 1950'li yıllarda ortadan kalkan bu kiraathane, İstanbul'da aydınların toplantı yerlerinden biriydi.

O gün, toplantıda 125 dava vekili hazır bulundu. Mithat Paşa'nın avukatlığını yaptığı için başına gelmedik iş kalmayan, sonunda İstanbul'dan uzaklaştırılan Manyasizade Refik Bey, yıllar sonra İstanbul'a geri dönmüş



ve bu toplantıya katılmıştı. O gün hedefler belirlendi, dava vekillerinin adları kayda geçirildi.

Böylece İstanbul Dava Vekilleri Cemiyeti yeniden kuruldu. Manyasizade Refik Bey, Cemiyet'in başkanlığını üstlendi. Adliye Vekili olana kadar bu görevde kaldı.

Yeni dönemde Adliye Nezareti'nde bir "Muhamiler Kanunu" tasarısı hazırlandı Cemiyet de "Muhamat" dergisini yayımlamaya başladı.

O yıllarda; 1907'de Selanik, 1908'de Konya, Bağdat ve Beyrut'ta hukuk mektepleri açıldı. Konya'daki okulun müderrislerinden Sivaslı Ali Kemali Efendi, Müdafai Hukuk Cemiyeti başkanırken, Delibaş İsyanı sırasında şehit edilecektir.

II. Meşrutiyet sürecinde, muhamiler, İstanbul dışında da örgütlendiler. 1908'de İzmir'de, ertesi yıl Bursa'da, 1912'de Konya'da meslek örgütlerini kurdular.

1909'da Manyasizade Refik Bey, hukuk uzmanı Kont Leon Ostrorog'u İstanbul'a davet ettiğinde, Kontun, pek çok konuda hazırladığı raporlardan biri de avukatlık mesleği üzerinedir. Ostrorog; yargı sisteminde, "Manevi değeri yüksek bir mevki temin edecek nitelikte bir Baro örgütü bulunmamasını" noksanlıkların başında olduğunu dile getirir.

Yine de bütün dileklere rağmen, "Muhamiler Kanunu" tasarısı yasalaşamaz. Mütareke yıllarında da muha-



milerin kaderi deęişmeyecektir

Savaş bitmiş, gözler Ankara'ya çevrilmişti.

İşte o günlerde beklenmedik bir gelişme oldu. Muhamiler yasalarını beklerlerken Adliye Vekilliği, 15 Mayıs 1923 tarihli bir tamimle hukuk mahkemelerinde dava vekâletinin serbest olduğunu bildirdi.

Böylece elli yıldır verilen mücadele bir tamimle noktalanıyordu. Tepkiler gecikmedi. Tepkilerin yoğunluğu, tamimin uygulanmasını durdurdu.

Bir yıl geçmedi, 1924 yılının ilk aylarında bir "Muhamat Kanunu" tasarısı hazırlandı. Artık Cumhuriyet hükümeti muhamiliğın sorunlarına son veriyordu. Tasarı, 3 Nisan 1924'de, 460 sayısı verilerek "Muhamat Kanunu" adıyla yasalaştı.

Yıl 1926'dır. Staj süresi 3 yıldan 2 yıla indirilir ve "muhami", "avukat" olarak geçer kanuna.

Cumhuriyetin başkenti olan Ankara, serpilip büyümeye başlamıştı. Her alanda değişim şehir yaşamına karışıyor, yeni kurumlar boy atıyordu.

Cumhuriyet'in İstanbul'daki tek hukuk eğitimi veren okulunun yanına eklenen Adliye Hukuk Mektebi de bunlardan biri oldu.

5 Kasım 1925 günü öğleden sonra, Cumhuriyet'in ilk yüksek okulu, eski Büyük Millet Meclisi binasında Reiscumhur Gazi Mustafa Kemal Paşa'nın bir konuşmasıyla açıldı.



“Talebe Efendiler.

Yeni Türk Hayat-i içtimaiyesinin bâni ve müeyyidi olmak iddiasıyla tahsile başlayan sizler; Cumhuriyet devrinin hakikî ulema-i hukuku olacaksınız. Bir an evvel yetişmenizi ve arzu-i milleti fiilen tatmine başlamanızı Millet sabırsızlıkla beklemektedir. Sizi yetiştirecek olan profesörlere terettüp eden vazifeyi hakkıyla ifa edeceklerine eminim.

Cumhuriyetin müeyyidesi olacak bu büyük müessesenin küşadında hissettiğim saadeti hiç bir teşebbüste duymadım ve bunu izhar ve ifade etmekle memnunum.”

Ankara’da bina sıkıntısı vardı. Adliye Hukuk Mektebi, yenisi yapıldığı için boşaltılan ilk Büyük Millet Meclisi binasına yerleştirildi.

Bir yıl sonra, vilâyet binasının yanında bulunan eski postane, Adliye Hukuk Mektebi’ne verildi...

Hukuk Mektebi, 1928 yılında yeni binasına geçti. İlk mezunlarını yeni binaya geçildiği yıl verdi. Bugün “Vakıf Müzesi” olan bu bina 1941’e kadar kullanıldı. O yıl bugünkü yerine taşındı...

Bu arada Ankara’da da 14 Temmuz 1924 tarihinde baro kuruldu. İstanbul’da hukuk öğrenimi yapan ilk üç bayandan biri olan Ağaoğlu Ahmet Bey’in kızı, Süreyya Hanım, 1927’de Ankara Barosu’na katılan Türkiye’deki ilk bayan avukat oldu. Bir yıl sonra da Beyhan Hanım İstanbul Barosu’na kaydını yaptıracaktır. Ağaoğlu’na





1974’de Türkiye Barolar Birliği Genel Kurulu’nda Cumhuriyetin Korutürk tarafından Őeref belgesi verilecek, 1989’da adına hatıra parası bastırılacaktır.

Cumhuriyet rejimi, bir avukatlık kurumu yaratmıŐ, mesleğin kuralları yerleŐmeye baŐlamıŐtır. Dava vekilliğinden avukatlığa giden yolda avukatlıkla ilgili yasalar da zamanla deđiŐecektir.

O yıl İzmir Barosu İzmir’de Türkiye Avukatlar Kongresi adı ile bir toplantı tertip etmiŐti. Kongre 3 Ocak 1934’te başladı. Toplantılar Bahri Baba Parkı’nın karŐındaki eski Türk Ocağı binasında yapılmıŐtı.

Aynı g¼n Nizamname Enc¼meni’nin raporu okunmuŐ ve m¼zakere olunmuŐtu. Bazı tadillerle kabul edilen projeye g¼re “T¼rkiye Avukatlar Birliği” adı ile bir birlik kuruluyordu. Birliğin merkez b¼rosu Ankara’da olacaktı.

Dilek Enc¼meninin mazbatasında;

- Avukatlar Birliği’nin remzini g¼steren bir rozet yapılması,
  - Mesleđin hukuk fak¼ltelerinden yetiŐenlere hasrı,
  - Birlik pulu ihdası ve bunun istidalara, ilamlara yapıŐtırılması,
- baŐlıkları bulunacaktı...

Avukat Őeref Kazım TutaŐ anılarında b¼yle anlatır ilk toplantıyı. B¼ylece t¼m barolar birleŐecek ve bir



birlik kurulacaktır. 1934 İzmir toplantısı Türkiye Barolar Birliği'ne giden yoldaki ilk kilometre taşıdır.

İkinci toplantı Ocak 1937 de Ankara'da yapılır. 16 baronun katıldığı kongreyi açan Adliye Bakanı Şükrü Saraçoğlu avukatlığı; *"Masumların müdafii, adaletin müzahiri, hataların tamircisi ve yetimlerin hamisi"* olarak tarif eder. Bu kanunla avukatlara ait haklar genişletilecek ve meslek sigortası oluşturulacaktır.

3499 sayılı Avukatlık Kanunu, Haziran 1938'de kabul edilir ancak kongrede sözü edilen yeniliklerin pek azı kanunda yer alır.

Birlik için daha uzun bir zaman çalışmak gerekecektir.

1957 yılında önce Ankara'da ve sonra İstanbul'da yapılan toplantılarda baro temsilcileri, *"Türkiye Barolar Birliği"* nin kurulması konusunda görüş birliğine varırlar.

5 Nisan 1958 de bu kez İzmir'de *"birlik"* konusunda bir toplantı düzenlenir. İzmir Ticaret Odası yapılan toplantıda, *"Medeni Kanun ve Cemiyetler Kanunu çerçevesinde Türkiye Barolar Birliği"* adlı bir dernek kurulması kararlaştırılır.

Bu toplantıda, kabul edilen Birlik nizamnamesi dolayısıyla, 5 Nisan gününün, *"Avukatlar Günü"* olarak kutlanması kabul edilir... Bu karar yasal bir zorunluluk olmadığı halde bugün de çeşitli etkinliklerle kutla-



nıyor... İzmir toplantısı gazetelere “Barolar Birlik kurdu” haberiyle yansır

Ne var ki İzmir’de alınan karar, Adalet Bakanlığı’nın “baroların, Cemiyetler Kanunu’na göre birlik kuramayacakları” kararından sonra sonuç vermez

27 Mayıs 1960 yılında yapılan askeri müdahale ile Türkiye yeni bir döneme girer. 1961 Anayasası; kuvvetler ayrılığı ilkesini, hukuk ve demokratik örgütlenme alanlarında pek çok yeni kurum ve kavramı yaşamımıza sokar

Yüksek Hâkimler Kurulu ve Anayasa Mahkemesi bu kurumlar arasındadır. Yargı bağımsızlığı sağlanır.

Ama “yargı bağımsızlığı” denilince sadece yargıç ve mahkemelerin anlaşılması yeterli midir?

Yargı diyalektiğini sağlayan sav ve savunma görmezden gelinerek “adil bir yargılama” yapmak mümkün müdür?

Sav, karşı sav ve karar noktalarıyla oluşan yargılamada yalnızca bir tarafın teminat altına alınması sonrasında sorunlar yaratmayacak mıdır?

1961 Anayasası’nda “savunma” ve onun temsilci ve örgütü barolar hakkında özel bir düzenleme düşünülmez. Barolar, Anayasa’da “kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları” bağlamında var sayılırlar.

Ama 1961 Anayasası’nın getirdiği örgütlenme ser-



bestisi ile baroların birlik kurma çalışmaları da yeni bir hız kazanır

Adalet Bakanlığı'nın direncine karşılık barolara destek Yargıtay'dan gelir. Dönemin Yargıtay Başkanı İmran Öktem 1966-67 adalet yılı açılışı konuşmasında bu desteği şu sözlerle verecektir.

*“Baroların tam istiklâllerini sağlayacak, onları idarenin vesayetinden kurtaracak ve mahkemelerin tam bir yardımcısı haline getirecek ... Avukatlık Kanunu’nu beklemekteyiz.”*

1136 sayılı Avukatlık Kanunu 19 Mart 1969 da yürürlüğe girer. Yasaya göre tüzel kişiliğe sahip kamu kurumu niteliğinde TBB bütün baroların katılımıyla kurulur. Birliğin merkezi Ankara'dır. Ankara Barosu, baroların toplanması için çağrıda bulunmayla görevlendirilmiştir.

9 Ağustos günü Türkiye Barolar Birliği Genel Kurulu toplanır. Aynı gün Türkiye'nin dört bir yanından gelmiş olan 105 delege Anıtkabir'e giderler. Kurucu üç baronun başkanları duygularını özel deftere aktarırlar.

İkinci günün gündeminde ise seçimler vardır. Seçime giderken baro temsilcileri kendi aralarında bir anlaşma yaparlar Bir tür centilmenlik anlaşmasıdır bu. Yönetim, disiplin ve denetleme kurulları üyelikleri kararlaştırılan oranda dağıtılacaktır. Seçim sonrası kurullar buna uygun olarak; Ankara, İzmir, Eskişehir, Bursa, İstanbul,





Adalet yılı açılışlarında Türkiye Barolar Birliği'nin yaptığı konuşmalar Birliğin ve bağımsız savunmanın önemli çabalarından, çalışmalarından birisidir.

Ancak 1990'da Türkiye Barolar Birliği'nin söz hakkı üzerine yapılan tartışmalar bu geleneği aksatır. Dönemin Yargıtay Başkanı'nın konuşma metnini önceden görme isteği üzerine Birlik alternatif açılış düzenlemeye karar verir. İki yıl süren bu durum düzelecek, Türkiye Barolar Birliği'nin tüm yargıya da önemli bir katkısı olan adalet yılı açılış konuşmaları kaldığı yerden devam edecektir.

1970 yılının Haziran ayında ilk Türkiye Barolar Birliği bülteni yayımlandı. Bu bültende, Birliğin yaptığı çalışmalar barolara ve avukatlara iletiliyordu.

1971 yılında Adana'da toplanan 4. Genel Kurul'un ana çalışma konusu ise meslek kurallarıdır. Bu genel kurul sonunda TBB kendi meslek kurallarını ve meslek ahlakını kendisi saptayan ilk kuruluş olacaktır.

Meslek kuralları Birlik bültenleriyle avukatlara ulaştırılır. “Meslek Kuralları”, avukatlık mesleğinin temelini oluşturmuştur.

İlk yıllarda yapılan Hukuk Kurultayı ve kongrelerini anlatan kitaplar ise hukuk kitaplığına yapılan önemli bir katkıdır.

1972 yılında Türkiye Barolar Birliği'nin girişimiyle 1. Hukuk Kongresi yapılır. Ankara Hukuk Fakültesi'nde



yapılan kongreye Türkiye'nin çeşitli bölgelerinden gelen hukukçular. Avukatlar, yargıçlar ve akademisyenler katılır. Böylece hem yargı hem de hukuk eğitimi yapan kuruluşlar bir araya gelmekte konuları tartışıp geliştirmektedirler.

1974 yılında yapılan 2. Hukuk Kurultayı'nda hukukun iktisatla birleştiği sorunlar ve konular tartışılır..

Meslek Kuralları, Hukuk kongreleri, kurultaylar derken 12 Mart 1971 sonrası günler Türkiye Barolar Birliği'nin önüne mesleki sorunlarla birlikte toplumsal sorunları da koyar

3. Genel Kurul'da *"hukukun üstünlüğü ilkesine bağlı olan Türkiye Barolar Birliği'nin düşünce çatışmalarının silahlı çatışma haline getirilmesine ve öldürme olaylarıyla sonuçlanmasına seyirci kalınmasını kabul edemeyeceği açıktır"* denir.

1970'li yılların ikinci yarısında Türkiye'de silahlı çatışmalar, cinayetler yoğunlaşır. Birlik Başkanı Faruk Erem, ülkedeki siyasi çekişmeler ve kaos karşısında Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'e bir mektup gönderir. Erem, mektubunda, siyasi parti yöneticilerinin uyarılmasını ister. Yaşama hakkı, kişi özgürlüğü, öğrenim hakkının ortadan kalktığını bu hak ihlallerinin giderek yayılma eğiliminde olduğunu söyler.

Erem'in mektubunun üzerinden üç ay geçmiştir, kanlı 1 Mayıs olayları yaşanır.



Kahramanmaraş, Manisa, Çorum olayları, Doğan Öz, Abdi İpekçi, Ümit Doğanay ve daha binlerce insanın öldürülmeleriyle anarşi 1980 yılında doruk noktasına varır.

12 Eylül 1980 sonrasında yeni Anayasa için yürütülen çalışmalar sırasında mesleki kuruluşların görüşleri alınırken, Türkiye Barolar Birliği en yetkili organı olan genel kurulunu ağustos 1982’de Ankara’da toplantıya çağırır. Toplantıda hazırlanan rapor Milli Güvenlik Konseyi Başkanlığı’na sunulur.

Savunma mesleğinin güçlendirilmesi için, Türkiye Barolar Birliği’nin yaptığı çalışmalar yasasını beklemektedir.

1991’de yargı reformuna yönelik bir yasa paketi TBMM’de kabul edilir. Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu’nda, Türkiye Barolar Birliği’nin savunduğu bazı ilkelere yer verilir. Faruk Erem’in “Savunma itham ile başlar” ilkesine uygun olarak, sanığın sorgu sırasında avukat bulundurması zorunluluğu yasada yer alır.

1990’lı yılların sonlarında yasalarda, sanık hakları, sanık-müdafii ilişkisi, avukat haklarını kısıtlayıcı bazı hükümlerin kaldırılması bakımından önemli adımlar atılır.

İki yıl sonra da Avukatlık Kanunu baştan aşağı yenilenecektir. Avukatlık Kanunu, meslek için önemli bir başlangıç olmuştu. Bununla birlikte “tam bağımsız” olamadığı için kurumsallaşamayan “yargı” nedeniyle,





yargının “savunma” unsuru, “bağımsız savunma” olmanın gereklerini yerine getirememenin sıkıntılarını yaşıyordu. Sorunlar giderilemiyordu.


Türkiye Barolar Birliği 2. Genel Kurulu raporunda şöyle denilir: “Şimdilik çalışmalara yeterli bir yer kiralanmış, asgari ihtiyaçları karşılayacak surette döşenmiştir. Birliğin çalışmalarını asgari bir kadroyla yürütecek sayıda ve nitelikte personel sağlanmıştır.” Yıl 1969’dur.

Türkiye Barolar Birliği, 40 yıl sonra yasalarla kendisine verilen görevler ve baro sayısındaki artışla çoğalan ihtiyaçlar nedeniyle bugünkü yerine, kendi binasına geldi. 40 yıl içinde pek çok genel kurul yapıldı. Altı Başkan seçildi. Her yönetim; savunmanın sorunlarının çözümlenmesinde ve aşılmasında bir yapı ustası oldu.

Görev yapmış olanlara ve yapanlara sonsuz teşekkürler.

## “Söz Savunmanın” 40. Yıl Belgeseli

Proje Koordinatörü: **Av. Teoman Ergül**, Yönetmen: **Tülin Erarslan**,  
Yapımcı: **Ayfer Tokatlıoğlu**, Seslendiren: **Rüştü Asyalı**,  
Metin Yazarları: **Av. Turan Tanyer - Tülin Erarslan**,  
Danışmanlar: **Av. Turan Tanyer - Av. Teoman Ergül**,  
Özgün Müzik: **Can Atilla**

 61 dakika 2009

[www.sfrfilm.com](http://www.sfrfilm.com)

[www.barobirlik.org.tr](http://www.barobirlik.org.tr)



Türkiye  
Barolar Birliği

# “Söz Savunmanın” 40. Yıl Belgeseli



40. Yıl Belgeseli

**A**dliyyede yeni bir gün daha başladı ... Yaşarken hiç yoksa bir kez yolumuzun düştüğü yerler. Yaşam kadar önemsenen hak ve adaletin sağlandığı mahkemeler. Yeni açılan davalar, süren davalar, sonuçlanan davalar. Sonucu sevenler ya da mutsuz olanlar...

İnsanlar hak arama mücadelesinde... haklılığını kanıtlama derdinde. Ve bu mücadelede pek çoğunun yanında avukatları var. Kişinin doğal haklarından biri olan savunma hakkının en önemli unsuru olan avukatlar...

İnsanların haklarından yararlanabilmelerini, haksızlıklara karşı koyabilmelerini, haklarını savunabilmelerini sağlamayı görev edinmiş bir meslek gurubu avukatlık...

Türkiye’de 70 bine yakın avukat var. Ve onlar temsil ettikleri kişi ya da kurumlar için savunmanlık yaparken “*Hukuk kurallarının tam olarak uygulanmasını sağlamak*” görevini yapmak zorundalar. Kendi haklarını ise bağlı oldukları örgütleri aracılığıyla savunuyorlar.

Bu belgesel; savunma hakkının unsuru olan avukatlık mesleğinin ve onun örgütlenme mücadelesinin uzun yol öyküsünü anlatıyor. Belgesele katkıda bulunan tüm avukatlara, barolara, kişi ve kurumlara teşekkür ederiz.

Yönetmen : Tülin Erarslan

DVD süre 61 dakika 2009

**DEİS**  
ATELYESİ  
(012) 245 70 37

Tasarım: